

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCY CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 9 STYCZNIA 1861 ROKU WE SRZODĘ.

z Petersburga V. S. 28 Grudnia.

Regimentu muszkietyerów Gawro Podpółkownik Bekker otrzymał rangę Półkownika. JEGO J. M. Fligel Adjutant Kapitan Kożyn z został Półkownikiem. Brygad Maior infanteryi Woroniec Podpółkownikiem. Bywszy w huzarskim półku Pahlen z Podpółkownik Czerkiesow użyty będzie do służby cywilney; iako też bywszy w garnizonowym Liwena i Podpółkownik Głotow. Maior Kutomzin przyjmie się do służby w półku kirassyerów Golowina. Bywszy Maior Jurasowski umieszcza się w Etacie Kommissoryatu. Uwalnia się od służby na własną prozbę: Woyska Dońskiego General Lieutenant Kirsej; muszkietyerów Bachmetiewa Półkownik Seniczew z rangą General Maiora, mundurem, i pensją półowy gaży; muszkietyerów Gawro Maior Łoman do kompanii inwalidów, która jest w S. Petersburgskiej twierdzy. Leibgardyi konney Cesarzewicza KOSTANTYNA Półkownik Goleniszczew Kutuzow otrzymał rangę General Maiora, umieszczony w huzarskim półku. Kirassyerów Brinkena Podpółkownik Marceńko Półkownikiem został; Maiorowie Podpółkownikami: Kirassyerów Golowina Kutomzin; muszkietyerów Bachmetiewa Iwanow. Strzelców Millera 3 Podpółkownik Kochanowski uwalnia się od służby na własną prozbę.

JEGO IMPERATORSKA MOSC oświadczyć raczył ukontentowanie Najwyższe Generalowi artylleryi Korsakow, że się starał opatrzyć wszystkie artylleryi regimenta działami nowego kalibru. Muszkietyerów Runicza i Półkownik Ermolow otrzymał rangę General Maiora, naznaczony Szefem muszkietyerów dawniej Welembachowa Muszkietyerów Chotunecowa Podpółkownik Godsched został Półkownikiem; Maiorowie Podpółkownikami: strzelców Iwelicza 3 Werner; muszkietyerów Gersdorfa Kuznecow. Uwolnionemu od służby Generalowi Lieutenantowi Durasow mundur nosić pozwolono. Liczeni za ubitych przez nieprzyjaciela w potyczce, teraz w życiu znaleźieni, przyjęci do tych regimentów w których dawniej służyli: General Maior Łykoszyn; Półkownik Nieczajew, Kapitan Suworow, i wielu innych Officerów. Przyjmuje się do służby Podpółkownik Riliew do półku huzarów Bork. Bywszy w dragonii Michelsona i Podpółkownikiem Muroncow podyje do służby cywilney. Oddalony od służby Maior Borowski otrzymał dymissyę. Szef muszkietyerów regimentu General Maior Welenbachow na własną prozbę uwalnia się od służby z mundurem, i pensją półowy gaży; iako też Czuhulewskiego półku Maiorowie: Dłotowski, Hafner.

Wice Prezydentem Justic Collegium Rzymsko Katolickiego Departamentu naznaczony tegoż Collegium członek, Krzyczewski Archimandryta, Mohilewski Kanonik Byszowski. Nadworny Konsyliarz Storch został Konsyliarzem Kolleskim. Leib Chirurg Willie z 6 klasy przeniesiony do 5; iako też Nadworny Aptekarz Ganeman. Tambowski Gubernski Konsyliarz Masalow został Stanu Konsyliarzem. Aktualny Tayny Konsyliarz Graf Razumowski 3 zasiadać ma w Senacie. Tayny Konsyliarz Naryszkin z zasiadać będzie w 5 Departamencie Senatu. Professor Matematyki w izkołach Czarno-

morskiej flotty, Suworow z 6 klasy przeszedł do 5.

z Wiednia 7. Stycznia.

D. 4 Cesarz z Cesarzową Jmcią i obecnymi Arcy Xiążętami znajdował się na uroczystem nabożeństwie w Kościele Dworskim. — Dzisiaj Monarcha wyniósł na stopień Generala Lieutenanta, Arcy Xiążęcia Ferdynanda, który pod Baronem Kray meżnie walczył, General Maiorów: Xiążęcia Rosenberg, Margrabie Chasteler, Ducca, Aglio, Goerger. Adjutanci Arcy Xiążęcia Karola: Collredo, Delmotte, zostali Półkownikami. Xiąże Schwartzenberg otrzymał regiment Ułanów. — W zakończonym teraz roku 1860 w naszej stolicy narodziło się dzieci 11,636, umarło osob 18,452; co przypisać trzeba naprzód generalnemu szpitalowi, do którego tysiące chorych przyjmujemy z rozmaitych Prowincyi, powtórę straszliwej ospie, która latem zabrała blisko 11 tysięcy dzieci. — General Kawaleryi Hrabia Bellegarde d. 31 Grudnia miał jeszcze główną kwaterę w S. Michel niedaleko Weroni; żąd donosi, że d. 29 nieprzyjaciel pod S. Lucia Tomba, Crocebianca atakował straż przednią Generala Bussy; ten meżnie wytrzymując natarczywość, w najlepszym porządku cofnął się ku Weronie. Nazajutrz nowy atak izczęśliwie odparty; postrzegłszy Hrabia wielkie poruszenie w obozie Francuzkim, wzmocnił prawe skrzydło, chcąc bronić na Adige przeprawę, iesliby o niego Brudie zamyslał.

O klęsce z obu stron poniesionej w bitwach 25 i 26 Grudnia jeszcze raportów nie mamy. — Szpital obozowy Arcy Xiążęcia Karola do Closter Neuburg przeniesiono, w Moek jest główna kwatera. Słychać że pomieniony Arcy Xiąże do czasu tylko przyjął komendę armii, póki nie będzie oddalone niebezpieczeństwo grożące Monarchii. — O bliskim pokoju nie ma żadney wątpliwości. — Hrabia Bellegarde kilka dniami przed bitwą z Francuzami stoczoną, pisał, iż armia jego twierdzami, Mantua, Peschiera, rzekami Mincio, Adige zastroniona, nie tylko żadnych posiłków nie potrzebuje, owszem kilkanascie batalionów przesłać może do Niemiec. — Piechota w Królestwie Węgierskiem i Xieństwie Siedmiogrodzkiem zebrana w pospolite ruszenie wynosi 80 tysięcy ludu; lecz ieszcze nie wszyscy broń mają. Na wzmocnienie armii Arcy Xiążęcy przybyła z pod Oedenburg straż przednia ma 16 batalionów, 5 dywizyi jazdy. W Tyrolu zbroynych mieszkańców było już 40 tysięcy. — Tym czasem u nas ogromne i spieszne przygotowania do wojny; ieszcze jednak mieszczanom nie kazano stawać pod bronią iak r. 1797.

Powolność którą oświadczył Moreau w przyjęciu podanych warunków do ugody, i zgodzeniu się na armistycium nowe, przypisują niektóry odwadze Generala Klenau; ten wstrzymawszy nieprzyjaciół w Cyrkule Frankońskim, zagrażał naderzeniem z boku, zajęciem tyłu główney ich armii. To pewniejsza, iż legioni Czesko-Morawski pod sprawą Graffa Starray dwoma kolumnami wyciągnął przez Pilsen i Budweis zmierzając ku brzegom Dunaju. — Arcy Xiąże Karol nie długo zabawiwszy pośpieszył ztąd do armii. — Rząd nie dotąd nie ogłosił względem umowy podpisanej z Gene-

ralem Moreau; treść onej kładniemy wyiętą z pism publicznych w Rzeszy ogłoszonych. Na samym wstępie oświadcza Cesarz Jmć iż gotów jest podpisać ostatecznie pokój z RPtą Francuzką, bez żadnego względu na chęć i zamysły zprzymierzeńców iwoich. Broni zawieszenie d. 25 Grudnia w mieście Stein podpisali z Austriackiej strony Generał Grune, Półkownik Weirotter; imieniem woźdza nieprzyjacielskiego Generał Wiktor Lahorie, ten który w Lipcu i Wrześniu, w Parsdorf i Hoßenlinden miał szczęście być użytym do tak miłhy narodom posługi.

Będzie naprzód wytknięta w Rzeszy nowa linia, za którą Austriackie i Rzeskie woyska nie mieszkając ustępować powinny. Zaczęta w Westfalii pójdzie przez cyrkulę Reńską do Bayersdorf; co się zostawie oddzielnej umowie Generala Angereau z Wódzami przeciwnemi. Od Bayersdorf miejsca leżące między Vorkheim i Erlangen, taż linia dla armii Reńskiej ciągnąć się ma przez Erlangen, Norimbergę, Neumark, Parsberg, Glabern, Stadt am Hof, do Ratisbony, gdzie Dunaj przeszedłszy, prawym onego brzegiem wytknie się aż do źródła rzeczki Erlebach. Ztąd znowu przez Markt Gemming, Vogelbach, Goslingen, Hemmer, Mendlingen, Leopoldstein, Eisenarzt, Vordenberg, do Leoben miejsca wslawionego podpisaniem broni zawieszeniem r. 1797. Ztąd lewym brzegiem rzeki Muhr do S Michel, daley na Spital, Lienz, Brixen; potem przez Merano, Glarus, S. Martin do Bormio w Valtelinie; tu nakoniec linia armii Reńskiej stykać się powinna z linią armii Tirolskiej i Włoskiej. O dzierżawę mostów na rzekach pomienionych podpisana będzie osobna umowa; żegluga zupełnie wolna.

Cytadella Wurtzburgska, twierdza Braunau, Ruckstein, Scharning, słowem wszystkie, żadnego nie wyłączając, utwierdzone miejsca w Tirolu wydane będą armii Francuzkiej w zakład; po zawarciu i ratyfikacji ostatecznego pokoju RPtą wszystkie odda Cesarzowi Jmci w stanie dzisiejszym, jeżeli przed podpisaniem traktatu nie zaydą nowe kroki nieprzyjazne. Do cytaelli Wurtzburgskiej wnidą Francuzi d. 6., do Braunau 14., do twierdzy Tirolskich 18. Stycznia. Umocnione do obrony wawozy, Finstermunz, Nauders, tegoż czasu wydane będą Francuzom. Austriackie woyska ustąpią z Tirolu, którego wewnętrzne części żadnego z obu stron żołnierza mieć nie powinny; pospolite ruszenie rozwiązane będzie; słowem w całej Prowincyi żaden zbroyny Austriak nie zostanie, wyjąwszy straż dla policyi potrzebną, według oddzielnej na to umowy. Austriackie regimenta w Grisonach Tirolu Carinthii rozłożone pójdą wszystkie do armii Arcy Xiążęcej drugą Clagenfurtską. Mereau każe ich przeprowadzać Officerom swoim do Bruck, dla pewności, że żaden żołnierz na wzmożnienie armii Cesarzkiej we Włoszech posłanym nie będzie.

Po ustapieniu woysk Austriackich Francuzi zaymą jedne po drugich z kolei punkta linii demarkacyjnej. Między przeciwnemi obozami pewna część kraju zostanie nie osadzoną. Magazyny swoje z miejsc oddanych RPtę Austriacy mogą wprowadzić. General en chef Moreau przyrzeka starać się o zawieszenie broni we Włoszech; tam jednak oddzielną umowę trzeba napisać. Armistycium trwać powinno dni 30., w których przeciagu o pokój traktować trzeba; po upłynieniu dni oznaczonych, 15; obie strony mają do ostrzeżenia się wzajemnego, jesliby raz jeszcze broń podnieść chciały. Podczas broni zawieszenia armie w Niemczech wojujące, współziomkom swoim którzy są we Włoszech, nie mogą dawać posiłków. Francuzi zostawiają komunikacyą Wiednia z Tirole w rzeczach dotyczących się rządu cywilnego.

z Londynu, 26 Grudnia.

Biega u nas pogłoska, że wkrótce pokój oddzielny Austriya z Francją podpisze. Ostrzeżone o tem zdarzeniu Ministerium, nie wiemy czy do przyszłych traktatów należeć zechce; to pевна,

iż gońce nadzwyczaj biegną często między Paryżem, Luneville, i Londynem. — Wielka Flota pod Admiralem Harvey d. 23. do Torony zawinęła. — Z Lisbony dwa regimenta dragonii udały się na morze szrodiemne. General Abercromby odebrałszy spodziewane posiłki; 8. tysięcy żołnierza zostawił na garnizon w Malcie; z resztą armii uda się do Egiptu. — Na wyspach Jersey i Guernesey lekażą się mieszkańcy lądowania Francuzkiego. — Rząd nasz Posłowi Szwedzkiej Korony miał oświadczyć gotowość wrócenia statków zabranych w Barcelonie, pod pewnemi jednak warunkami, które wiadome nie są. — W terażniejszym roku u nas narodziło się dzieci 19,176., umarło 23,068. — Między jeńcami Francuzkiemi zagałę się choroby; wielu z nich umiera; od nie małego czasu Buonaparte nie przysyła pieniędzy na odzienie i tym podobne potrzeby. — Batawów 2. tysiące w Cork postawiono, resztę w Kilkenny, Waterford, Wexford.

z Paryża 29. Grudnia.

Do opisanych dawniej przydaemy nowe szczegóły przypadku na d. 25. zdarzonego. Straż uprzedzająca kilka minutami pierwszego Konsula przybycie, podwakroć wiadome wozy ze środka ulicy na stronę usuwała; lecz one dwakroć na miejsce wyznaczone powróciły. Stały na nich ogromne bezczki z obręczami żelaznemi, w jakich tu ocet przedał. Ogrom straszliwy dał się słyszeć najodleglejszym od Thuilleries obywatelom Paryża, którzy rozumieli, że z armat strzelają obchodząc jakie zwycięstwo lub podpisanie pokoju. Buonaparte zastanowiwszy ponad, ludzom przybiegającym do niego powiedział, żeby raczej pomoc mieli mieszkańcom, którzy w okropnym zdarzeniu szkodać mogli. Miał w karcie Generalów Lasne, Bessieres, i Adjutanta Lebrun syna z Konsulów trzeciego. Jadąc na Operę Konsulowa z córką swoją Beauharnois, i Generalową Murat wiadomość o niebezpieczeństwie małżonka, do Thuilleries jednak powrócić nie chciała według rady przysłanego z doniesieniem Officera. Na teatrze dnia tego był ścisk ludu nadzwyczajny; za łóżem płacono po 600. liwrow; każdy chciał oglądać Generala infanteryi Barona Sprengporten, który się znajdował z pierwszym Konsulem i wielo Generalami. — Buonaparte żadnego na twarzy pomiełzania nie ukazał; wkrótce jednak rzecz rozgłoszona, trwogą umysły napełniła.

Woysko całe broń wzięło, oświadczać złoćczyńcom głośno wzdargę i nienawiść. Ludzi rannych, zabitych domów uszkodzonych liczba wielka; zbrodniów coraz więcej bierze pod straż policya; kładą między niemi znaiomych: Santhonax Mehee, Taot. Ostatni, jak slychać, wyznał iż jest sprawcą całej roboty. Buonaparte ze skarb publicznego nadgrodzie kazał obywatelom szkody w domach lub sprzętach poniesione, a te są bardzo znaczne; całe miasto niby gwałtownem ziemi trzęsieniem wzrzucone było. Szczegółu przypisać trzeba, że pożar nie wybuchnął. — Kilkanaście osob roztawionych było od bramy pałacowej do ulicy Nicaise, którzy sobie hasło dawali o zbliżeniu się Konsula; który zginałby nie chroniąc, gdyby straż usuwała wozy one na stronę układu nie pomiełzała; nie pospieszili już złoćczyńcy zapalić prochów w przyzwioitym czasie. Ten przypadek pokazał, iż Paryżanie zprzykrzywszy rewolucyjnemi odmianami chcą nakoniec mieć rząd stały. Włzyacy dają jawne dowody szacunku i przywiązania meżowi temu, który pomyślił pierwszy o potrzebie rządu. Co winizując ocalonego życia Konsulowi mówili Prezydenci: Senatu, Prawodawców, Trybunów, Rady Stanu, Paryża, etc. trudno byłoby powtarzać; przestaniemy na niektórych myślach z ich mowy wyiętych.

Winowacy nie są Francuzi; nie należą do żadnego w świecie narodu, wszystkich narodów nieprzyjaciele powszechni, Jakobini; ich jest dziełem, że rewolucya Francuzka światu obmierzła. Ciż sami ludzie r. 1792. piałczykiem sprawiedliwości pokryci straszliwe Septembryzacye na więźniach dokonali. — Takich nie wiele w Paryżu; możni do-

ład byli, bo ich nie karano; dziś pobbazanie byłoby nagannem; proszą Konsula Francuzi, ażeby sądom czynić co trzeba, łaskawością niewczesną nie przekładać. Albowiem spiskowi RPtę zgubić, pokój 30. millionom ludu wydrzeć, negocyacje i frakty rozpoczęte z postronnemi zniszczyć usiłując, zasłużyli na karę. Wieczna będzie hańba dla Francyi, jeśli odtąd na łonie swoim cierpieć zechce ludzi oswoionych z zbrodnią w szkole Robertspiera i Jakobinów. Obecność dawniej pożądaną stolicy, pierwszego Konsula dziś jest straszna, gdy złoczyńce usiłując go zgubić nie wzdrygnęli się całe miasto wystawić na okropny przypadek. Opatrzności dziękować należy za odwołanie klęsk od miasta i narodu niewyrachowanych; prawodawczemu zgromadzeniu zalecić napisanie prawa przeciwko tym wyraźnego, którzyby w następne czasy na podobną zbrodnią odważyć się umyśli.

W odpowiedzi swojej wyraził Buonaparte: Jakobini po spisku skłoniom na Deputacyą ocalenia publicznego, po Septembryzacyach, po drugim na Dyrantorów zamachu, żadnego rządu w świecie nie cierpią; wszyscy przed sądem staną. Ludowi Paryskiemu dziękuję za dowód przywiązania i szacunku. Zasłużyłem na to, ponieważ nie czynię, nie tego w życiu nie pragnę oprócz chwale i łezczęcia Francuzów. — Po wysłuchaném powinowaniu i audyencyi zakończonej raufy pierwszy Konsul na parady. Zgromadziła się nadzwyczajnie wielka liczba Generalów, Oficerów, Urzędników, i pospolitego ludu. Jak tylko muzyka przegrywać zaczęła ulubioną pieśń: *ou peut on être malade qu'on sa sein de sa famille*; wszyscy przytomni nie dobrowolnie porużeniem oczy wlepili na przemian w osobę Konsula i żołnierzy, niby znać dając, że ci prawdziwą jego familią w których szeregu większe niż pośród miasta RPt-y stoliceznego znaleźć może bezpieczeństwo. Sami tylko żołnierze do zbrodni rewolucyjnych nie wpływali, broniemien Oyczyzny od obcego narażdu zajęci. Sam Buonaparte Senatorowi winzującemu ocalenia życia powiedział: Pierwszy Rządca RPtey w domu, niby na bołowisku, na wszelkie przypadki wystawionym być musi.

Dwie razem pogłoski są w mieście; pierwsza iż rząd 20. tysięcy Emigrantów z fatalnego rejestru wymazać wkrótce kazał; druga że Konsul Buonaparte na rok RPtey 9. 189. millionów mniej potrzebuje, niż wydatki publiczne wynosiły w lata przeszłe; tak wielką różnicę przypisać należy kontybucom Niemieckim i Włoskim, oszczędności, zbliżającemu się pokoiowi z Cesarzem. — We Włoszech zagaiłszy kampanią. Kommanderujący lewem armii skrzydłem Dupont donosi, że General Calvin pod Marcaria, o dwie mile od Mantui miał krwawą rozprawę, w której 200. Austryaków trupem położył, 300. w niewolę zabrał.

Wkrótce po tém zdarzeniu General Monnier na czele swojej dywizyi zbliżył się do murów Mantuańskich. — Konsyliarze Stanu gotują projekt do prawa na tych, którzy spiskami szkodliwemi wzrzucać smieia spokojność domową. Księga praw cywilnych już gotowa; wstęp do niej Portalis napisał. — Ceraichi ze wtzyskimi współnikami od przysięgłych uznany winnym zbrodni, do sądu oddany. — W ostatnim raporcie Moreau donosi o przysięgu rzeki Saltza, seiganiu Austryaków za Wels miasto; zchwytanu 4. tysięcy jeńców; z Generalami Meszaros i Leppert, zabranu bagażów; (o tém jużesmy dokładne mieli doniesienia z Munich.)

Wypisujemy ieszcze niektóre okoliczności godniejsze uwagi z raportów Generala Menou. Porty Egipskie przez Turków i Anglików zamkniętymi ściśle być przestały. Arabowie i Ghezzar w otwartej wojnie z Wenyram, karawany jego zabierają. Z Kapitanem Basza zaczęto traktować o zamianę jeńców; już uwolniono niektórych. Biega w Egipcie pogłoska o rykiem przybyciu wojsk Angielskich; nowy ten nieprzyjaciel nie ustraszyl armii Wschodniej. Z Szeryfem Mekki, Królem Abyssynii zawarte są handlowe umowy. Francuzom

fabryka prochowa codziennie 8nego dostarcza tyśiąc funtów. Choroby w kraiu rzadkie. Cło morskie dla neutralnych narodów zniżył Menou. Kapitan Angielskiej fregaty, którą nawalność na brzeg wyrzuciła, na wolność przez zamię puszczony, zarzucił Generalowi Francuzkiemu, że go chciał zamordować, ten zaś dla większego bezpieczeństwa jeńców zamknąć kazał w cytadeli Cairu w dzień śmierci Klebera. Wystąpił od niego człowiek do Constantinopola udając się za Pruskiego kupca, o tworzył sobie wstęp do domu Lorda Elgin i Spencera Smith, którzy ubolewając na postępek Lorda Keith i Ministerium Londyńskiego względem pańietney kapitulacyi w El Arisch, wyznali, że wraz po oddaleniu się Francuzów, Anglicy osadzić mieli Suez, Rosette, Damiette, Alexandrya. Urodzaj tego roku we całym Egipcie bardzo wielki. Zabitego w Europie Generala Desaix żałują Egipcyanie; na wystawienie monumentu złożyli znaczną sumę. Kassa armii Wschodniej wydatku ma rocznego 18 millionów; dochód wynosi millionów 25.

z Brunn 22. Grudnia.

Niepomyslnie idą rzeczy dla Turków w Romelii 14. Listopada Batal Balza uderzył na rokofanów; którym przewyższająca liczba zwycięstwo dała; otrzymali pole, wiele jeńców i armat zagarneli. Zciągnął Batal więcej żołnierza zamysliając raz jeszcze doświadczyć łezczęcia; lecz buntownicy nie chcąc powtórnie waleczyć zamknęli się w Demotyce, którą natychmiast opasał Balza; część armii tu zostawił, z drugą do Adrianopola poszedł, i rządząc zbójcomi przychylnego udusił. Porta Beglerbeiem Romelii wyznaczonemu Ali Bazy zalecał nie czynić bez naradzenia się z Batalem. Rokofanie wtzyskim są obmierzli; uciemiężają lud kontybucomi. — Pod Nissą spotkali się żołnierze Pałswana Oglou z wojskiem Belgradzkiego Bazy, pierwsi 500. ludu stracili. Pałswan nie daley nie czyniac, armią rozłożył, ożka wiośny, i z całą potęgą ma raufić w pole. — W drugiej stronie Ali Baza J. nny nie przestał myśleć o wybieciu się na wolność. Trzyma teraz w oblężeniu zamek Felsenburg, z położenia swojego prawie niedobyt, buntownikowi do uskutecznienia zamiarów potrzebną wiele już pieniędzyłożył na to oblężenie. Wziedłszy do twierdzy, tak powiesć niesie, ma wziąć tytuł Króla Greckiego. To pewna iż Ali posiada niezmiernie skarby w gotowiznie; niektórzy rozumieją że ma przynajmniej 30. millionów piastrow. Chrześcijanom wielce przypodobany, ponieważ był dla nich zawsze ludzkim i sprawiedliwym, broniąc od wszelkiej krzywdy. — W Azji mniejszej panują choroby zaraźliwe; w mieście Angora wymarło więcej 30. tysięcy ludu. — W Constantinopolu pożar straszliwy kilka ulic w perzynę obrócił.

z Turinu 14 Grudnia.

General Jourdan Minister Pełnomocny RPtey Francuzkiej w Piemencie, wyjechał ztąd niedawno do Alexandryi i Tortony, chcąc widzieć czy wykonane są rozkazy rządowe względem opatrzenia pomienionych twierdz na wszelkie przypadki; wieczór powrócił z podróży. Kommissya wykonawcza zaleciła Departamentowi wojennemu formować trzy kompanie strzelców na powiat Coni i Mondowi; bezpieczeństwo publiczne, utrzymywanie spokojności domowej, w okolicznościach zwłaszcza dzisiejszych, gdy wojna się zapaliła we Włoszech, wyciąga konieczne, abyśmy większą niż dawniej mieli zbroyną siłę. Już General Soult wydał przepisy do tego stosowne. Kommissya wykonawcza zabrać kazała wiele dzwonów po kościołach, zkasować niektóre klasztory, przedawać sprzęty i dobra narodowe, dla zasilenia skarbu publicznego. Osadziła Consula, że władza wykonawcza czyni więcej niż iey pozwolono prawem. Ztąd skargi, wymówki, niezgoda. Consula raz tylko się zgromadza na radę w dniach 5; tak przepisał Jourdan, ponieważ mało jest do czynienia.

z Florencyi 13 Grudnia.

Belleville niedawno przybyły do naszej stolicy, ogłosił się Ministrem RPtey Francuskiej. Dnia wczorajszego list pisał do tymczasowego rządu, oświadczając że Konsul Buonaparte i General en chef Brune pragną jedynie spokoynosci i uszczęśliwienia Toskanii. Kontrybucye które odtąd płacić mamy, nie mają przewyższać zwyczajnych podatków, Wielkiemu Xiążęciu płaconych. Prosi mieszkańców ażeby donosili rządowi, jeśli widzą nieprzychylnosc lub krzywdę w poborach; przyrzeka na koniec, że Toskańcykowiem sami swoich Urzędników obierać zaczęą. Dnia w proklamacyi publicznej oddalonych z Ojczyzny współziomków naszych wzywają Francuzi, ażeby iak najprędzej powracali.

z Mediolanu 23 Grudnia.

Do dzisiaj we Włoszech nic się nie stało uwagi godnego. Prózne opisywanie mniejszych utarczek, w których obie strony przyznają sobie zwycięstwo, gdy żadna rzetelnej nie odniosła korzyści. Takich już wiele stoczono we Włoszech, mianowicie w okolicy Mantuańskiej; rzecz się skończyła na zabiciu kilkuset ludzi, zagarnięciu jeńców tyleż. Lecz w krótkie podobno ta nieczynność koniec weźmie. Zachęceni zwycięstwem w Niemczech odmesionem Francuzi, zewszad ruszają w pole; General en chef Brune przeniósł główną kwaterę z Brescia ku Montebiaro. Austriacy pociągając swoją zgrupowali nad brzegiem rzeki Mincio, tu pierwsze miałyby spotkanie — Bozuchy wszczęte w kraju Piemontskim w okolicach Coni i dolinie Tenda, zupełnie usmierzono. Ponieważ insurgenci broń złożyć ofiarowali, jeśliby rząd chciał im dać amnestyę; przychylił się do prośby Soult General.

z Frankfortu 2 Stycznia.

Szef brygady Augereau Adjutant Generala en chef armii Francuzko Batawskiej, dnia wczorajszego wieczorem przejeżdżał przez miasto nasze do Paryża. Od niego tu kommanderujący Prestat wiadomość odebrał urzędową, iż goniec od Generala en chef Moreau przysłany do Frankonii donosił o podpisaniu broni zawieszeniu powszechnem między wszystkimi armiami walującymi w Niemczech. Cesarz Jmć w zakład szczerej i gorącej chęci przywrócenia pżądanej narodowi pokoiu, oddaje Francuzom Tirol i niektóre w Niemczech twierdze, mianowicie zał. cytadelę Wurtzburską, do której wnieść ma Augereau d. 6. Umówiono się przytęm, że wszystek lud pospolitęm ruszeniem uzbrojony ma być rozwiązanym natychmiast; naostatek Cesarz Jmć podpisze oddzielny pokój z RPtą Francuzką bez względu na to co Wielka Brytania uczynić zechce.

z Ratisbony 29 Grudnia.

Kapitulacya d. 25 między Generalami Wölther i Souham na prośbę Stanów Rzeskich podpisana, do skutku szczęśliwie przyszła. Po upłynięciu 48 godzinnej broni zawieszeniu, Francuzi w liczbie 600 żołnierzy do miasta naszego wkroczywszy, natychmiast straż postawili na moście do Stadt-am-Hoff przez Dunaj prowadzącym. Souham nie długo tu zabawił; główna jego kwatera w klasztorze Kartuzów o pół mili. Wczora na switanu garnizon zarzucił most, rogatkami, i artylleryą tamże ciągnąć zaczął. Ztąd powszechna między obywatelami trwoga. Za wdaniem się Deputatów Seymowych nową Generalowie ugodę podpisali, obowiązując się w Ratisbonie i Stadt-am-Hoff nie trzymać garnizonów, wyjąwszy szczipłą dla porządku załogę. Komunikacya z jednej strony rzeki na drugą wolna; kroki nieprzyjacieńskie miejsca mieć nie mogą o 600 sążni od murów naszych. Zatem dywizya Souham poszła do Straubingi; toż samo czyni General Kleinau na lewym brzegu Dunaju. Obydwa Wodzowie dziś odebrali wesołą wiadomość o podpisaniu w Austrii zawieszeniu broni.

Magistrat miasta Wilna; odebrałszy zalecenie Taynego Konsyliarza Litewskiego Cywilnego Gubernatora i Kawalera Jasnie Wielmożnego Fryzella, nakazując instalacya przez Magistrat w mieście tu-teyszym Wilnie Tenutora poczty na trzy lub na sześć lat; od daty 1801 Roku. — W skutek czego przez ninieyszą publikacyą Magistrat daje wiedzieć raz jeszcze wszystkim, którzyby życzyli na stacyi Wilenskiej utrzymywać pocztowe konie z dostatecznym uprzężem, doskonałemi woźnicami czyli postylionami, letniami i zimowemi powozami, oraz z tym wszystkim Cokolwiek do utrzymywania konney i Obywatelskiej poczty należy, za tanżą jednak iak 160. Rubli frebrnych od konia na Rok cenę; izby ci w dniach 10. 14. i 21. terażnieyszego 1801. Ru Mscia Januari, na Ratusz dla zawarcia na publicznym targu trzy-letniego lub sześciu-letniego kontraktu do Wileńskiego Magistratu przez podać się powinno na piśmie oświadczenia zgłaszali się, i razem aby dowody pewności niezawodney, że dotrzymają warunkow, do jakich zawrzeć się mającym kontraktem obowiązani zostaną, składali, Magistrat rekwiruie. — Datt 4. Januari 1801. Ru.

Urząd Magistratu Miasta Gubernskiego Wilna, do sprzedania przez publiczną Licytacyą Dworku JP. Maximiliana Pietralzkiewicza, pod Numerami 851. i 852. nie daleko Świętego Jakuba, Sytuowanego, wyznaczony, obwieścza Publiczność, iż w terminie trzecim na tą Licytacyą wyznaczonym, to jest: w dniu 28. Mca Decembra Rużeszłego 1800. po między Licytującemi, największą sumę zł: sześć tysięcy, za ten Dworek, ofiarował, W. JPan Antoni — Hżora w skutek za tym Ukazów Monarszych na ostateczną wspomnionego Dworku Licytacyą, termin czwarty na dzień 28. Mca Januari 1801. Ru naznacza się, w którym to dniu takowa Licytacya w tymże Dworku, o godzinie drugiej z południa odbywać się będzie.

Z pod Numeru 374. z Domu Burmistrza Müllera, że z dnia 6. na 7my Mca Januar czasu no-cney pory, w tymże Domie skradziono Bieliznę, która powieszona była na Luchcie dla wysuszenia. 10. Obrusów Holenderskich między którymi jeden duży na Osbb 50. nieobrażony.

4. Tuzinów Serwet Holender.
8. Przesciradeł Holender.
7. Dalsza Bielizna drobnieysza, której niewiadomą wiele było.

Która Bielizna wynosi czter: zł: 300.

Jeżeliby przez kogo takowa Bielizna wysłana została, tedy czter: zł: 18. nadgrody odbierze.

W terażnieyszym miesiącu Styczniu zacząć się zwyczajne abonnowanie Gazety Kuryera Litewskiego; dla mieszkających w Wilnie kwartalnie, dla odbierających zaś pocztą półrocznie; wychodzić będzie we Środę i Sobotę z południaregularnie